

[Indenrigsministeren.]

Problem spænder over. Det ærede Medlem maa derfor forstaa, at jeg ikke kan give ham en klarere, en mere omfattende Redegørelse paa dette Punkt her i Dag, end jeg ad de andre Veje, som jeg har omtalt, har givet dette Tings Medlemmer og Offentligheden.

Jeg skal ikke komme ind paa det Aarhus-Spørgsmaal, som det ærede Medlem Hr. Simonsen rejste. Jeg havde kun Anledning dertil i Forbindelse med min Paapegen af, at man her vil give Støtte til Arbejde uanset, hvilke Vilkaar der fastsættes for dette. Men det ærede Medlem Hr. Simonsen har jo til fulde støttet min Paastand om, at man i Aarhus vil tilvejebringe Nødhjælpsarbejder paa saadanne Vilkaar, at man ved et saadant Arbejde i 7 Timer kan tjene lige saa meget som i 8 Timer paa det private Arbejdsmarked. Og naar man saa tænker paa, naar arbejdsløse beskæftiges, at en stor Del af disse Personer er uden Øvelse i Udøvelsen af dette Arbejde, er ganske uden Tilvæning, vil man forstaa, at et saadant Arbejde prismæssigt kommer til at staa Kommunen i saa meget i Sammenligning med Arbejdets virkelige Værdi, at dette at lade det udføre er en overordentlig tung Byrde; og derfor er det uforsvarligt af Hensyn til Kommunens Skatteydere at bære sig ad, som man har gjort det i Aarhus, og det vilde være uforsvarligt at lade Aarhus laane Midler til at føre en saadan Politik.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller udtalte, at han gik ud fra, at Regeringens og Venstres Stilling til den i forrige Rigsdagssamling gennemførte Lovgivning var den samme nu som da. I denne sin Forudsætning har det ærede Medlem fuldkommen Ret. Jeg har Gang paa Gang udtalt dette her i Tinget, senest ved anden Behandling af denne Sag. Jeg har da udtrykkelig gjort opmærksom paa, at det Flertal, hvortil ogsaa mit Parti hører, som gennemførte Lovgivningen i forrige Rigsdagssamling med det Formaal at naa til Besparelser paa Stats- og Kommunebudgetterne, ikke har ændret sin Opfattelse af denne Lovgivnings Nødvendighed og derfor heller ikke er rede til at medvirke til dens Ændring.

Det ærede Medlem har fuldstændig forstaaet mine Udtalelser ogsaa paa et andet Punkt, nemlig med Hensyn til, hvad der skulde ske, hvis dette Lovforslag, hvad jeg ikke tror, skulde blive vedtaget i dette høje Ting. Sker dette, maa der forhandles i Landstinget paa det af Folketingets Vedtagelse givne Grundlag. Det er den parlamentariske Ordning her i Landet, og den maa man følge. Jeg har udtalt Haabet om,

inden disse Forhandlinger blev tilendebragt, at besidde det Materiale, som er nødvendigt for, at man kan have fast Grund under Fødderne ved Afgørelsen af dette Spørgsmaal. Om da det høje Landsting til sin Tid vil følge mig i det, jeg kunde tænke mig at foreslaa, eller vil følge Folketinget, det ligger i Tingets Haand.

Jeg forstaaer aldeles ikke, at det ærede Medlem Hr. P. Munch her kan udtale, at hvis jeg var gaaet energisk til Værks, kunde jeg have været i Besiddelse af det Grundlag til Bedømmelse af denne Sag, som jeg nu savner. Jeg forstaaer aldeles ikke, hvorledes det ærede Medlem i sin Iver for at faa sin Sag fremmet kan lade sig henrive til en saadan Udtalelse. Thi jeg spørger det ærede Medlem: Hvorledes skulde jeg i Oktober Maaned eller i de nærmest derefter følgende Maaneder faa Oplysninger om, hvad Hjælpekasseunderstøttelsen i Halvaaret Oktober—April vilde komme til at andrage? Vil det ærede Medlem være i Stand til at oplyse mig om, paa hvilken Maade jeg skulde kunne fremskaffe disse Oplysninger? Vil det ærede Medlem kunne sige mig, hvorledes jeg i Oktober, November eller December skulde kunne faa Oplysning om, hvorledes det samlede Beløb, der er udlagt gennem Hjælpekasserne i dette Halvaar, fordelte sig mellem den almindelige Hjælpekassehjælp og den, der er blevet fornøden som Følge af, at der er arbejdsløse i Byerne, der, fordi de har opbrugt deres vedtægtsmæssige Hjælp, nu henvender sig til Hjælpekassen? Hvorledes skulde jeg ved Halvaarets Begyndelse eller i de nærmest følgende Maaneder have kunnet fremskaffe Oplysninger om Omfanget og Karakteren af de Arbejder, som Kommunerne agtede at sætte i Gang for at afhjælpe Arbejdsløsheden.

Jeg har rettet Rundskrivelse til samtlige Købstadkommuner med Anmodning om, at man vilde give fyldestgørende Oplysninger om, hvilke Arbejder man vilde sætte i Gang, hvor mange Arbejdsdage man antog derigennem at kunne fremskaffe, paa hvilken Maade Arbejdet agtedes fremmet, om man agtede udelukkende at lade det udføre ved arbejdsløse eller ogsaa ved Tilkaldelse af andre Arbejdere, om det skulde behandles som Nødhjælpsarbejde i Lovens Forstand, eller, hvis dette ikke var Tilfældet, hvad Aarsagen da var til, at dette ikke skete. Det ærede Medlem vil kunne skaffe sig Oplysning om Karakteren af de Svar, jeg har faaet, ved, som jeg udtalte ved anden Behandling, at gennemlæse Sider af det sidste Hæfte af Købstadforeningens Tidsskrift.

Jeg har senest paa Købstadforeningens